

SZARVAS

TÁRSADALMI és SZÉPIRODALMI LAP

Szerkesztőség Kényes utca 175.

Kiadóhivatal

Selyem-utca 240. sz. szám.

Deutsenschmid János kereskedése.

Megjelenik hetenkint kétszer, vasárnap és csütörtökön reggel.

Előfizetési ár:

Egész évre 5 frt — kr — Félévre 2 frt 50 kr.

Negyed évre 1 frt 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr

Hirdetések árszabályszerint vétetnek fel.

Egyes számok kaphatók.

Löwenfeld Soma és Sárlány Ferencz kereskedésében.

Előfizetési felhívás.

Lapunk II. évfolyamának harmadik negyedére ezennel előfizetést nyitunk.

Mindazok kik a július-szeptemberi évnegyedre már most előfizetnek lapunkat július 1-ig ingyen kapják meg.

Az előfizetési pénzek lapunk kiadóhivatalába (Selyem-utca 240. házszám) küldendők, vagy pedig pénzbeszedéssel meg bízott kihordóinknak adandók át aláírásainkkal ellátott nyugta ellenében.

A „SZARVAS” előfizetési ára a július-szeptemberi negyedre.

1 frt 25 krajczár.

Minden újonnan belépő előfizető szerkesztőségünkönél 20 krajczáért szeresheti be Szarvas város térképét melynek bolti ára 1 forint volt.

Deutsenschmid J. Mihály J.
laptulajdonosok.

Az ifjusági játék és az iskola.

Változnak a nézetek, akárcsak a divat. Ezt mutatja az ifjuság testi nevelésének ügye is. Avagy nem feltűnő ellentét-e, hogy csak egy-két évtizeddel ezelőtt is napirendre tértek az olyan nézetek fölött, melyeket, ma természetesebbnek tartunk? Sőt talán tulzás nélkül is furesának mondhatnók, hogy volt idő, mikor Poroszországban mint valami államellenes dolgot tiltották el az ifjuság testi nevelésének egyik fontos tényezőjét a tornát.

Ma — hála érte az idők szellemének! — egészen más kép gondolkodunk. Ma állami érdeknek tartjuk, hogy ifjuságunk erős, egészséges legyen; s az állam az iskolára bizza, hogy a torna révén fejlessze az ifjuság testi erejét, egészségét is. Sőt ma nem elégszünk meg ezzel sem, hanem a testi nevelést melyet a torna eddig ugyszólván monopolizált vissza-

akarjuk vezetni természetes alapjaira. Legtermészetesebbnek pedig azt tartjuk, hogy a torna egészítettessék ki az ifjusági játékokkal.

S ezzel nem kívánunk valami új dolgot teremteni, csak jogaiba akarunk visszahelyezni azt a mit az idők folyama zsarnokilag háttérbe szorított. Hisz az ifjusági játék olyan ősrégi mint maga az emberi nem s nagyon korán érvényre jutott annak testedző, nevelő hatása is. Tudjuk, hogy az ókori játékok végcélja többnyire a testi erő s ügyesség fejlesztése volt. Ilyenek voltak a görögök játéka, az akkori iskolai élet legfontosabb tényezői. A Zeusz tiszteletére öt évenként rendezett olympusi játékok több, mint ezredéven át (394-ig Kr. u.) legérdekesebb kifejezői voltak a görög nemzeti életnek. Nagy nemzeti ünnepek voltak még a Delphi mellett rendezett pythiai játékok napjai. A nemeai játékokról, valamint az isthmeákról pedig szintén tudjuk, hogy

TÁRCZA.

Első cikkem.

Verőfényes tavaszi nap volt. A mindenre derűt árasztó fényes napsugár már javában segélkezett a kikelet nagy munkájában. A fák felenken bontogattak rügyeiket, mintegy artva a szeszélyes időjárástól, mert a napfény ilyenkor még esalóka, sokszor abban hagyja félig elvégzett munkáját.

Szépen gyepesedésnek induló udvarunkon ismét ott sétált a büszke anyakotló, követve a példás rendben haladó apró, s csipogó csirkéktől, melyek folyton hajlongva keresgéltek a szerte bullott köleskása szemek után.

Közemben volt a »Hét« épen egy Murai féle cikket olvastam benne. Elgondoltam magamban: Istenem, ha én ilyesféle tudnék írni! Az arcképemet minden képes lap közölné; nevemet ismerne a világ. Hogy örülne a papa meg a mama!

A csirkék ott kapargáltak lábaim körül. Egy gondolat villant meg agyamban. Megpróbálok a csirkékről, meg a tavaszi napsugárról írni valamit.

Le is ültem nyomban íróasztalomhoz. Egy egész délutánt eltöltöttem meddő tervezések közt míg végre azon meggyőződésre jutottam, hogy a csirkék, meg a tavaszi napsugár oly tárgyak a mikről még talán maga Murai sem tudna egy tárcza-cikket összeírni. Kedvetlenül szegyeztem a földre álmósodni kezdő szememet s tekintetem cipőömen állapotott meg.

Ah, egy új gondolat! Hátha a cipőről lehetne valamit írni? — Összeszedtem minden észbeli tehetségemet, s ime reggeli 4 órára ott feküdt előttem két iv tele írott papír, az első iv tetején pedig szép czírádás betűkkel a czím: »A bali cipők.«

Legelőbb is a szomszédunk II-od éves jogász fiának mutattam meg, a ki melleleg nagy kapacitás volt, már nem egy cikket jelent meg a »Magyar Hírlap« — kis hírdetése között. Elolvasta és el volt ragadtatva. Azt mondta, hogy küldjem be valamelyik lapba, a nyakat teszi rá, hogy bevalik.

Kezdtém Murait Kis Miskának tartani hozzám képest, s beküldtem a cikket a »Szarvas«-ba. Hallottam hogy a helyi lapok között ez a legolvasottabb.

Elképzeltető izgatottsággal vártam a vasárnapot, melyen a »cipők« sorsa eldől. A várva várt nap felderült.

Rohantam a boltba lapot venni. Út-

közben egy barátommal találkoztam ak felszólított.

— Nem te irtad azt a cikket, a mi a mai lapban van?

— Mi a czíme?

— »A bali cipők.«

(Elje an szerkesztő!)

— Hát nincs aláírva a nevem?

— Nincs, csak két kezdő betű.

Nagyon jó cikk. Mindjárt gondoltam, hogy te irtad; ráismertem a stylusáról.

— Csekélység, — vetém oda büszkén, s ott hagytam annál a képnél, a mely ilyes alkalmakkor fából szokott lenni.

E jelenet óta 100 %-al emelkedtem e barátom előtt tekintély dolgában.

Roppant bántott, hogy a nevemet nem tette ki a szerkesztő. Pedig annak legjobbban örültem volna. Sohasem láttam még a nevem nyomtatásban, csak névjegyeken.

Mindazonáltal rögtön megvettem 10 drb. újságot és szétküldtem az ország kilencz részebe (egyét megtartottam magamnak) levél kísérettel, melynek tartalma az volt, hogy ne gondoljanak valami más ugyanoly kezdőbetűjű egyéniségre, mert a cikk szerzője én vagyok. Megkérdezhetik Kapor Sándort is (e névről értett szomszédunk II-od éves jogász fia.) És hogy ne lepődjenek meg rajta egy cseppet sem, mert

egyebek közt az ifjúság erejének bemutatását is célozták.

A rómaiak szerették a harci játékokat, de éppen nem vetették meg a másfajta játékot sem. Plutarch említi, hogy Cato 78 éves korában labdázott. Ugyan mit szólna a mi közönségünk, ha egy 78 éves öregurat labdázni látna??

A középkor már kevésbé kedvezett az ifjúsági játék ügyének. ha csak játéknak nem fogadjuk el azt a szellemi tornát, melyet a középkor iskolája művelt, de a történelemből tudjuk, hogy a lovagok közt folytak az ugynevezett turnier-ok, melyek idővel szintén nagyon elfajulhattak, különben nem tudnók okát, hogy II. Ince pápa miért tiltotta meg az ily vidalokban elesett lovagok tisztességes eltemetését, Jellemző adat egyébként, hogy II. Henrik francia király egy ilyen turnier alkalmával olyan sérülést szenvedett, hogy belehal. Ennek az esetnek ép úgy mint a pápai tilalomnak is bizonyára nem kis része lehetett abban, hogy a tournamentek száma rohamosan csökkent, aztán az e fajta mulatságok végkép letűntek. Helyükbe a caroussel-játék lépett melyet még e század eleje is ott talált az európai udvarokban.

Az iskola maga e korban nem foglalkozott a játékkal, de a nép fentartotta őseinek játékait, s örökségképen adta át nemzedékről nemzedékre.

Anglia volt az első, mely belátta az ifjúsági játék nevelő és testedző hatását s azért bevitte azt az iskolába is. Ott fölszöveges volna a játék érdekében fölszólalni, hisz iskola és játék ott úgy összeforrtak, hogy angol iskolát inkább lehetne tanterem mint játszótér nélkül képzelni. És nem érdektelen azt az ifjúságot, melyet így nevelnek, összehasonlítani a magunk ifjúságával. Ki ne ismerné legalább könyvből az angol ifjunak előnyeit a föllépés biztosságában, az akarat szilárdságában, a határozottságban, a s magaviselet nyugodtságában?

Éppen ezért ez iskolának már nevelési szempontból is állást kellene foglalnia a játékok befogadása mellett. De mellette szól az egészségi szempont is. Az okosan választott játék nem csak az izomzatot erősíti, hanem közrehat a mellkas tágitására is. A szív erősebben dolgozik, a fokozódó tudomunkásság révén pedig több oxigen jut a vérbe, mint rendszeren. Ha tehát a játék egészséges, üde levegőben foly, nagy hasznát láthatja az egészség is.

Olyan előnyök ezek, melyek mindránk parancsolják a törekvést, hogy az ifjúság közkincsévé tegyük a testedző játékot. Mindezek fölött módot kell tehát nyújtani, hogy a játékok az iskola útján mennél inkább terjedjenek a nép körében. Minden város

gondoskodjék, hogy elég nagy játszótér álljon az ifjúság rendelkezésére. Nagyob városokban persze több ilyen játszótér is kellene, s fontos, hogy e terek ne essenek nagyon messzire az iskolától. Értsen a játékhöz mennél több tanuló és tanár. S ezért örömmel kell üdvözlönnünk közoktatási kormányunk elhatározását, melylyel még ez évben tanfolyamot szándékszik nyitni olyan tanterők számára, a kik jártasságot óhajtanak szerezni a játékok tanításában.

Nagyot lendítene a dolgon, ha az ifjúsági játék érdekében minden városban bi-ottság alakulna, mely a legügyesebb játszóknak díjakat tűzhetne ki a mint ezt megteszik külföldön is.

Téves volna azonban azt hinni, hogy e jutalmak a játék-kezdébrezésére vagy fentartására valók. Nem, csak a ügyesség sarkalására. Mer a játék-kezdé megvan mindig. Vele születik az az egészséges gyermekkel; csak ki ne öljék vagy unalmas játékkal ne lankasszák a helyett hogy fejleszténék. Legjobb a játék megválasztását magára az ifjúságra bízni; elég ha arra van gond, hogy a veszélyes játékok kitiltassanak.

J.—G.

H I R E K.

még lesz alkalmuk tölem a »Szarvas«-ban nem egy cikket olvasni.

Az öregemtől harmadnap levelet kaptam:

»Ha te irtad azt a cikket, úgy tanácsolom, hogy ne irj többet, hanem tanulj.«

Borzasztóan bántott ez a levél. »Ha te irtad...« Még az öregem is kétségbe vonja, hogy én irtam, pedig az anyám hány-szor elmondta neki, hogy ő kilátja belőlem a zsenit.

Mennyi bajt szerzett nekem a szerkesztő meggondolatlanságával, hogy nem tette ki a nevemet! — Mert igazságuk van. Hány embernek a neve kezdődhetik éppen úgy Magyarországon?

Rögtön elmentem Kapor Sándorhoz, elmondtam neki a dolgot s ő szörnyű lelki felháborodások közepette egy igazolványt állított ki, a melynek tartalma az hogy ő II. od éves jogász rangjára esküszik hogy a »Szarvas« vasárnapi számában megjelent »Bali cipők« szerzője senki más, mint én.

Ez igazolványt mindig magammal hordtam, s büszkén mutogattam a hitelkenkedőknek.

*

Nemsokára első cikkem megjelenése után, így szólított megpor Ka Sándor:

— Akar-e előbbi cikke miatt elégtételt szerezni a szerkesztőtől?

Párbajra gondoltam, s önhittén mondtam:

— Akarok!

— Úgy irjon neki egy másik cikket s elhatároztam a második cikket, de oly feltétel alatt, ha ki teszi a nevét egészen.

Okos fiú ez a jogász mégis.

Megirtam a második cikket s elhatároztam, hogy magam fogom elvinni a szerkesztőnek s megkérem, hogyha közölhető, teljes névvel közölje. — Nem ismerem még személyesen, s a szerkesztőségben sem voltam még soha. Kicsittem magam annygy magyarosan.

A szerkesztő barátságosan fogadott, s e barátságos fogadtatástól lámpalázam is elmúlt, a mely pedig beléptemkor nem kis mértékben ütö ki magát homlokomon. — Átololvasta a cikket, s megígérte, hogy teljes névvel fogja közölni.

Azóta állandó munkatársam vagyok a »Szarvas«-nak, nevem pedig minden cikkem végén ott diszeleg szép curziv betűkből kiszedve.

Hogy a szerkesztő meg elégedve van velem bizonyítja az, hogy a mai napon főmunka-ársává tett meg. Rajta leszek, hogy e nemvárt kitüntetést megérdemeljem!

Epstein Miklós.

— Községi képviselő testületünknek a társulati ovoda átvételére vonatkozó határozatát Kis Mihály és társai fellebezésére az alispán az alakosságok figyelmem kívül hagyása miatt újabb tárgyalás végett leküldte.

— Betegfőjegyző Részvétellel értesültünk Krebsz Ferenc B.-Szentandrás község I-ső jegyzője súlyos betegen fekszik. A főjegyző betegsége tüdő vérzés. Az orvosok reményt nyújtanak felépületéhez.

— Főmunkatárs. Tisztelettel tudatjuk olvasóinkkal, hogy a »Szóke Vicza« »Apor Maria«, »Háboru és béke« »Hunyadi László«, »Az új kegyencz« című, határozott írói tehetségre váltó tárczacikkek szerzője Epstein Miklós úr a mai naptól főmunkatársunk lett. Epsein, ki még egészen fiatal ember, lapunkban kezdte meg irodalmi működését s rövid egy év leforgása alatt olvasó közönségünk kedvence lett. A »Szarvas« szerkesztősége.

— Szabadságolási kérvények. A községi előjáróság közhirrre teszi, hogy oly kérvények melyek katonai szolgálatban lévő egyéneknek a katonaságtól vagy szabadságoltatását célozzák, az érdekelt fél vagy felhatalmazottja által nem közvetlenül az illető ezredparancsnokhoz, hanem mindig közigazgatási hatósághoz nyújtan-dók be.

— Tanoncmunkakiállítás. Mint mármultkor is jeleztük a helybeli iparos tanonczok munkakiállítása tegnap és ma tartatik a regale közbirtokosság nagytermében. A bírálóbizottság határozata értelmében a következő tanonczok részesülnek jutalomban: I-ső díj 3 korona s dícsérő oklevél Szilágyi József eszmadia, Hiez János kovács, Brachna Lajos tímár. II-dik díj 2 korona s dícsérő oklevél Johanovics Konstantin fodrász, Mihalik Marton szabó, Petrovics Kálmán cipész, Zamba Mihály eszmadia, Kantor Soma eszmadia, Molitörisz Pál köteles Török Károly bognár Temesvári Ferencz asztalos. III-dik díj 1 korona s dícsérő oklevél Boros Mihály, eszmadia, Szűcs József eszmadia, Szabó József bognár Sztruhál Emil szabó Krajcsovicz János kovács, Dina György kovács Forster Gusztáv bádógos, Nagy Imre tímár, Földvári János cipész, Bontovics János kovács, Kondacs Pál fodrász, Lestyan Mihály nyomdász, Boros József szatler, J. Molnár Sándor eszmadia, Such József kovács. A többi kiállító kiállítási oklevéllel jutalmaztatik. A kiállítás d. előtt 8-12-ig, délután 2-6-ig nyitva áll. Felhívjuk reá az érdeklődők figyelmét.

— A jutalmdíjak. A főgymnásium tornavizsgáján a következő tanuló ifjak nyertek jutalmakat: Szlovák Pál VIII. általános ügyességért 3 forintot és borostyan koszorút, Liszka Nándor VII. szertornázásbani ügyességért 3 forintot, Gyurik Mihály VII. nyújtóni ügyességért 3 forintot, Pásztori Gyula VI. legjobb ugró 3 frt. Dobay Kálmán VI. szertornázásért 3 frt. Tessényi Károly VI. legjobb futó a felsőbb osztályokban 3 forint, Kralovanszky Imre V. második futó a felsőbb osztályokba 3 frt. Nagy Károly III. futásért 1 korona, Tóth Károly I. futásért 1 korona Szabó Bálót IV. futásért 1 korona.

Állategésségügyi zárlat. Mezőtúr város területén a sertés orbáncz járványosan fellépven a határzár hatóságilag elrendeltetett.

Névváltozás. Grün Lajos helybeli lakos vezetéknévét belügyministeri engedéllyel Gerleire változtatta.

— Segélyezések. A városi előljáróság az I-ső Ferencz József 3000 forintos alapítvány folyó évre esedékes kamataiból Sarkány János ev. igazgató lelkészhez 131 frt 60 krt, Szirmai L. Árpád plébánoshoz 13 frt 20 krt és Dr. Szemző Gyula hitközségi elnökhöz 5 frt 20 krt tett át a szegény tanulók között leendő kiosztás céljából.

Tízéves találkozó. Az 1883-ik évben érettségi vizsgát tett volt szarvasi diákok f. hó 21-én tízéves találkozóra gyűltek össze a «Barány» vendéglő nyári helyiségében. A találkozón mindössze 9-en jelentek meg, még pedig: Dr. Glasner Jakab bányorvos Borsáról, Dr. Spät Henrik orvos Velenczéből, Kueczkay Zoltán községi jegyző Pusztaszentornyáról, Jurenák Sándor földbirtokos Pusztá Poóról, Trebitsch Miksa vasuti tiszt Budapestről, Neufeld Ede vasuti tiszt Szegedről Székács Pál bírósági jegyző Bekesről, Tóth József megyei aljegyző Makoról és Sváby Ödön biztosihi hivatalnok Budapestről. Közülök ket-en, nevszerint Dr. Spät és Kueczkay fele-

ségestől jöttek el a találkozóra. Volt tanárjaik közül megjelentek körükben: Benka Gyula, Lányi Gusztáv, Szendy György, Oláh Miklós. A vacsoránál egymást érték a szellemesnél szellemesb tosztok. A vacsora befejeztével a kitűnő humoru Székács Pál mulattatta a jelenvoltakat. Nevezett többek közt egy állatsereglett tulajdonost adott elő. Megszólalt a verkli (persze csak utánóзва) szav állatsereglett tulajdonos elkezdi az állatok magyarázatát ékes német kiejtésű beszédjével. Legelőbb az orosz lány ketreczet mutatja meg (boljával valami szék alatt kotorászva) s az orosz lány csakugyan megszólalt úgy hogy szinte hallani véltük a láncz csörömpölését is, utánna jöttek a majmok, a medve, a borjú, a tyúk, a csirkék, marakodó kutyák, sertések stb. Azután meg szavalni kezdett Székács elszavalta a »Tudós macskáját« és »Tató Pál« oly eleven humorral, hogy a jelenvoltak mind kacagni voltak kénytelenek. Az összejöttek mint értesültünk, 5 év múlva ismét találkát adnak egymásnak.

— A chinai császár levélpapírosa. Halandó ember alig ír oly levélpapírosra, mint a mennyi birodalom uralkodója, aki levelezéseihez rendszerint 1 öl hosszú s 1/2 öl széles levélpapírost használ. — A pekingi hivatalos lap nemrégiben Ahbui tartomány kormányzójához intézett legmagasabb rendeletet közöl, melyben megtagyatik neki, hogy a császári udvar számára többek közt levélpapírost is szerezzen be és pedig: 200 iv tarka, aranypettyes üvegpapírost: hozzájuk 500 tarka, aranypettyes selyem mind 1 öl hosszú s 1/2 öl széles — és 600 drb. legfinomabb tust. — Hogy a nagy urnak e rendelete mily pontossággal lett végre hajtva, mutatja az, hogy a kormányzó szükségesnek látta e dolgokat külön hivatalnokkal küldeni el Peking városába.

Irodalom és művészet.

A budai honvéd szobor elelplezés ünnepélyén résztvevőkből egy csoport kében mutat be a Kolozsvárt megjelenő »Történelmi Lapok« 12-ik száma. A lap élén Szentgyörgyi József huszárzázados bnzdítja a bajtársakat a történelem emlékek összegyűjtésére. Bulla György hadnagy folytatja Poltenberg és a kápolnai csata ránem klapka czáfolatát. Pegre alapos beszédhiteles szövegben közli és felemlíti Ujhegyi Budavár keletkezése és »hadtörténeti multja« című könyvére Hegyesi Márton történetíró szakszerű ismertetését a boricokon a kolozsvári honvédegylet ismeretlen tagjainak s a budai szobor ünnepélyén részt vett honvédek névsorát közli.

— Vásár. A mezőberényi orsz. vásár f. óvi Julius 8 9-én fog megtartatni, 8. jószág vásár 9. kirakodó vásár. Mezőberény város előljárósága.

A »Magyar Hirlap« elhatározta, hogy a »holt szezon«, a mely az ujságokra nézve nyaratszaka rendesen bekövetkezik, egyszerűen kitörli az ujságolvasók szótárból

A »Magyar hirlap« különös sulyt helye arra, hogy a most következő nyári félévébe lehetőleg még több és érdekesebb közlbbekkel szolgáljon olvasóinak, mint az elmult félévben. A »Magyar Hirlap« ambícionálja, hogy az ujságot épp a nyárra tegye érdekfeszítővé és gazdaggá. A »Magyar Hirlap« az eddiginél is különösebb gondot fordít most a szépirodalmi olvasmányokra. Mindennap, minden számában két regényt ad közre és rendszerint két tárczát közöl. A »Magyar Hirlap« már július elsején megkezdli Benedek Eleknek a közönség kedvencének.

Hászár Anua

czimű eredeti nagybecsű regényét, a melynek kizárólagos közlési joga a »Magyar Hirlap«-é. Ugyancsak még az új év negyed elején közreadja Abonyi Árpádnak, a hírneves elbeszélőnek a Magyar Hirlap pályázatán 50 arannyal jutalmazott elbeszélését

A »Mesemondó«-t

melynek kizárólagos közlési joga szintén a »Magyar Hirlap«-é. A »Magyar Hirlap« következő hónapjaira ezenfelül a legérdekesebb regények és elbeszélések vannak már előkészítve, a külföldi írók közül Öhnettől, Daudettől, Zolától. Ruydard Ryplingtől, Ridder Hagsaintól a magyarok közül rendes belső dolgozótársainktól Ambrus Zoltántól, Bródy Sándortól. Szemere Atillától Tóth Bélától stb. A »Magyar Hirlap« politikai-iránya marad változatlanul a régi megmarad az ezidőszerint egyedül álló ellenzéki, de pártpolitikát nem űző, föltétlenül liberális napilapnak. A »Magyar Hirlap« főszerkesztője Horváth Gyula orsz. képviselő, fel. szerkesztő Fenyő Sándor. Dolgozótársai: a magyar irodalom és zsurnalisztika legkiválóbb tagjai. A legolcsóbb és legterjedelmesebb napilap. Egy hónapra úgy a vidéken mint Budapesten 1 frt 20 kr.

A Magyar Hirlap kiadóhivatala

József-körút 47.

C S A R N O K.

D ó r a.

Színmű 1 felvonásban.

Írta: **Epsztajn Miklós**

(Folytatás)

2.

Személyek:

Özv. Bárdosné Andor, fiatal költő
Dóra leánya Imre barátja

Kondory Benjámín gazdag földes ur.

Történik falun. Idő, jelenkor.

Szín: salon, háttérben kert.

Benjámín. Komolyan?

Bárdosné. Egészen komolyan.

Benjámín. De... nem veszi észre,

nagysád, hogy mióta Andor úr itt van, Dóra kisasszonynak minden más közönyös.

Bárdossné. De igen — és nagyon örülök, hogy ő is ily őszinte barátsággal viselkedik iránta.

Benjamin. Megengedi kérdezni, hogy miért? — és szabad-e kérdésre válaszolni eszenem?

Bárdossné. Nagyon szívesen Andort mi — én és leányom, igazán nagyon szereljük, ő fiatal költőink legkiválóbbjai között első helyet foglal el. Még egészen ifjú, majdnem gyermek — és sikereit már is az egész ország elismerése koszorúzta meg. De a mit mindezek felett szeretünk és kiválóan becsülünk benne: az nemes jelleme. Ő nem hasonlít semmiben kortársaihoz, de még pályatársaihoz sem. A dicsőség láza nem tudja elkábítani, és annyira ismerem, hogy bátran elmondhatom róla: nem csak, hogy nem keres semmiféle ismeretségeket, de sőt mindegyiket kerüli; bár kevés helyet tudok, a hol ne szeretnék őt oly állandóan lekötve tartani, mint az nekünk — és egyedül csak nekünk — sikerült. És e sikerre — megvallom — büszke is vagyok. Szóval nem közönséges ember. Egyetlen, de igaz barátja — Imre úr.

Benjamin. Kegyed úgy beszél, mintha...

Bárdossné. *(Kaczag.)* Gyermek! kitálatam a gondolatját. Ne féljen semmit. Hisz birja ígéretem.

Benjamin. De mit szól hozzá Dóra kisasszony? Hisz minden tőle függ.

Bárdossné. Ne gondoljon semmivel. Bizzon reám mindent. Megteszi?

Benjamin. Köszönöm nagysád. Kegyed nagyon jó.

(A kertben látszik Dóra alakja, a mint a szoba felé tart.)

Bárdossné. Itt jön leányom. Lesz szíves egy kissé magunkra hagyni? Megakadrom vele beszélni a dolgot.

Benjamin. Kérem. Saját érdekem (el).

3. jelenet.

Bárdossné, Dóra (belép.)

Bárdossné. Nagyon izgatottnak látszol gyermekek. Mi bajod?

Dóra. Őh, de hogy jó anyám. Semmi. *Bárdossné.* No ülj ide mellém. Beszél-gessünk. Andor urat hol hagytad?

Dóra (felnevet.) Úgy láttam, sétálnak Imre és Benjamin úrral a parkban.

Bárdossné. Hallgass meg gyermekek, nagyon komoly dologról akarok veled értekezni. Gondoltál-e már arra, hogy te nagy leány vagy?

Dóra. Soha!

Bárdossné. Pedig látod gyermekek, arra gondolnod kell. Mert egyszer elkövetkezik az az idő, mikor minden leány felcseréli a szülői házat, saját tűzhelyével.

Dóra (ártatlanul.) Nem értelek anyám.

Bárdossné. Igen... Igen... Hát nem szeretnél férjhez menni?

Dóra. Őh, édes jó anyám! Hiszen én olyan boldog vagyok így... és látod... igazán mondom, szeretnék mindig így maradni.

Bárdossné (félleg magában.) Gyermek! *(rövid szünet után, mialatt Dórát nézi, ki szeméit a földre sítve elméláz.)* Hogy tetszik neked Benjamin úr?

Dóra. Sehogy.

Bárdossné. Mit mondasz?!

Dóra. Hát azt mondom, hogy sehogy!

Bárdossné. De gyermek!

Dóra (ijedten.) De anyám! Hát mi bajod? — Neked talán tetszik? Akkor kérlek bocsáss meg őszinteségemért, igyekezni fogok, hogy tessék nekem is a meny-nyire csak tetszhetik... Nos? ... Meg vagy velem elégedve?

Bárdossné. Nem vagyok! Benjamin úr igen előkelő ifjú — gyermekek s hár-mely anyja megtisztelve érezné magát, ha leányához annyi hódolattal közelednek, mint hozzád.

Dóra. Őh, de Istenem-anyám, hát mit érek én az ő tiszteletteljes hódolatá-val? ... Mit csináljak vele?

Bárdossné. S ha nőül kérne?

Dóra (ijedten.) Nőül?

Bárdossné. Igen. *(Szünet, mialatt Dóra kerüli anyja tekintetét, ki minden mozdula-*

tát figyelemmel kíséri.) Mégis gyermekek, he kell vallanod, hogy Benjamin úr tár-sasága nem kellemetlen... és én óhaj-tom...

(Folyt. köv.)

Metipiacz.

Szarvas, 1893. Junius hó 23-án

Buza legjobb 8., középszerű 7.80
Árpa, legjobb 5. Zab, legjobb 4.8 Kóko-
riceza 5.30. Széna 3.40. Szalma 1. —. Kőszén
1.30. Marhahús —.56 — Juhhús —.40
Sertéshús —.48. Szalonka —.52. Disznózsír
65. Napszám árak. Egyköt lovas napszám.
3 frt 10 Férfi ellátással 50. Ellátás nélkül
60 kr. Nő ellátással 20 kr. Ellátás nélkül
45 kr. Gyermekek ellátással 25 kr. Ellátás nél-
kül 25.

Vasuti menetrend.

Május 1-től kezdve a mikir államvasu-
tak menetrendjében változás állott be. Az új
menetrend szerint városunkban a követke-
ző vonatok közlekednek:

Szarvas-Mezőtúr.

7415. 7411. 7413.

Szarvas 3.45. 9.33. 1.55.

Mező-Túr 4.35. 10.19. 2.41.

Mezőtúr-Szarvas.

7416. 7412. 7414.

Mező-Túr 7.47. 12.35. 4.58.

Szarvas 8.33. 1.21. 5.14.

Felelős szerkesztő: Mihálf József

Főmunkatárs: Epstein Miklós.

!!! Tetemesen leszállított ár !!!

S Z A R V A S V Á R O S T É R K É P E

(rajzolta: Mihálf József tanár)

á meddig a készlet tart

darabonként 50 krajczáért kapható

a „SZARVAS” szerkesztőségében.

Kenyés utca 175. sz.

E térkép bolti ára 1 frt volt.

Nyomatott Szarvason Nagy M. könyvnyomdájában 1893.